בס"ד

יום ג', כח' באלול תשנ"ח (30 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

= חקעו בחודש שופר בכסה ... = [תהלים פא']

האותיות בסדר הא"ב שבהן תדש, הן גצר (ג,צ,ר),
שבהן כסה, הן דין (ד,נ,י)
ושבהן שופר, הן קרע (ק,ר,ע)
רמז: שבשופר, נקרע גזר הדין!

ועוד על השופר:

קול הבנימי והבנה בוגר מעומק הנפש והלב, הוא קול שבלי מילים - באהבה והתעלה וקול שירה:
"ואתם בני ישראל ויצאקו ותעל שועתם את האלוקים
וישמע אלוקים את נאקתם." [שמות ב']
התעלה בינלה והיבבה באדם ובכל כעל ח' מבטאו נאמנה
את רחש הלב פנימה.
"הנה עבדי ירנו מטוב לב, ואתם תצעקו מכאב לב,
ומשבר רוח תילילו:" [ישעיה סה']
המילים שמוסיף האדם - ההאות מחכמתו ובינתו - כדי
להביע את רחש הלב, פוחמים בכוונתו וטהרתן של קול
הבנימי, כי לא ימעט מהתלמה או המעטה, נמצא יגרונו
של אדם על בהמה. בהעתו וניבורו, מתרעדו בהבעת
קול הבנימי.
קול התופק ש"י נשיפה - כי הוצאת רוח מקרבנו אחרי
נשימה עמוקה, הוא קול הבנימי ממעמקיו ותוך-תוכו
של האדם מהנפש האלוקית שבו:
"ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה" [בראשית ב']
כל המנפח מקרבו מנפח קול כבה:
"והיה לכם לעברון לפני ה' אלוקיכם" [במדבר י']

לכן, תוקעים בשופר, כדי שקול יעבור ויופק את-די
עדם בהמה הקורן בראש שאין בו דעת.

יום נעים!
וכתיבה וחתימה טובה לך ולכל בית ישראל!